

Heinrich Heine,
Belsazar

Heinrich Heine,
Belŝacaro

tradukita de Richard Schulz

Heinrich Heine,
Belŝacar'

tradukita de Manfredo Ratislavo

Die Mitternacht zog näher schon;
In stummer Ruh lag Babylon.

Jam pasis de la nokt' duon'.
Trankvile kuŝis Babilon'.

Ripozis pace jam Babel'
Dum meza nokto, en malhel'.

Nur oben in des Königs Schloß
Da flackerts, da lärmt des Königs
Troß.

Nur supre en la reĝkastel'
Fenestrojn traflagras torĉa
hel'.

Nur supre en la reĝkastel'
Vidiĝis flagre torĉa hel'.

Dort oben in dem Königssaal
Belsazar hielt sein Königsmahl.

Reĝ' Belŝacar' de Babilon'
Festenis en la festsalon'.

Kun sia reĝ-korteganoj
Festenis tie Belŝacar'.

Die Knechte saßen in schimmernden
Reihn,
Und leerten die Becher mit funkeln-
dem Wein.

Tumultis laŭte de l' reĝ' sek-
vantar'.
Tintigis pokalojn barbar'
kun barbar'.

Jen malplenigante pokalojn
kun vin'
De l' reĝ' servistaro amuzas
sin.

Es klirrten die Becher, es jauchzten
die Knecht';
So war es dem störrigen Könige recht.

La reĝo aŭskultis obstine
kun ĝu'
La virojn jubili, pliiĝon de l'
bru'.

Ĝojigis la reĝon de l' glasoj
tintad'
Kaj de la servistoj gajega
kriad'.

Des Königs Wangen leuchten Glut;
Im Wein erwuchs ihm kecker Mut.

Ekardas tre la reĝa vang'.
Riskemas tre la reĝa lang'.

La reĝo ardis pro la vin',
La vino aŭdacigis lin.

Und blindlings reißt der Mut ihn fort;
Und er lästert die Gottheit mit
sündigem Wort.

Kaj senpripense pekas li
Kaj blasfemas terure, spi-
tante al Di'.

Tentate de la aŭdacem'
Li diras vortojn de blas-
fem'.

Und er brüstet sich frech und lästert
wild;
Der Knechte Schar ihm Beifall brüllt.

Kaj paradas sen hont' kaj
kun defi'.
Aplaŭdas tre la koteri'.

Senhonte la reĝo gloras sin,
La servistar' aplaŭdas lin.

Der König rief mit stolztem Blick;
Der Diener eilt und kehrt zurück.

Orgojle sonas de l' reĝ' or-
don'.
Jam hastas kaj revenas pe-
on'.

Vokite de l' fiera reĝ'
Servist' ekstaras de la seg',

Er trug viel gülden Gerät auf dem
Haupt;
Das war aus dem Tempel Jehovas ge-
raubt.

Surkape pezas la ora vazar',
El templo Javea la rab-
akapar'.

Alportis li multon da ora
ilar'
Rabitan for de l' Javea al-
tar'.

...

...

...

Und der König ergriff mit frevler Hand Einen heiligen Becher, gefüllt bis am Rand.	Kaj ekprenis la reĝ' per kri- ma man' La plej sanktan pokalon kun fia rikan'.	Kaj sanktan pokalon per peka man' Ekkaptis la reĝo, vokante: „Je l' san'!“
Und er leert ihn hastig bis auf den Grund, Und er rufet laut mit schäumendem Mund:	Kaj li malplenigas ĝin ĝis la fund', Kriaĉas el malvirta abund':	Kaj malplenigis li tiun ĉi, Kun buŝo ŝaŭmanta elvokis li:
“Jehova! dir künd' ich auf ewig Hohn — Ich bin der König von Babylon!“	“Javeo, mi mokas pri via kron' - Mi estas reĝo de Babilon'!”	„Jave', je eterno mi mokas vin, - Regant' de Babelo mi no- mas min!“
Doch kaum das grause Wort erklang, Dem König wards heimlich im Busen bang.	Apenaŭ sonis for la vort', La reĝon ekkaptis la tim' de l' mort'.	Apenaŭ tion eldiris li, Ektimon sentis li en si.
Das gellende Lachen verstummte zu- mal; Es wurde leichenstill im Saal.	La akra ridado formortis je l' hor'. Silentis tuj la vira ĥor'.	Mutiĝis la rido en unu mo- ment', De l' morto regis la silent'.
Und sieh! Und sieh! An weißer Wand, Da kam's hervor wie Menschenhand;	Jen vidu! el la blanka mur' Aperis homa mankontur'.	Kaj jen! Kaj jen! Sur blan- ka mur' de man' aperis la kontur';
Und schrieb, und schrieb an weißer Wand Buchstaben von Feuer, und schrieb und verschwand.	Kaj skribis, skribis sur la mur' Kaj ree foriĝis post flamgra- vur'.	Kaj skribis, kaj skribis sur la mur' Literojn el fajr' kaj foriĝis de sur.
Der König stieren Blicks da saß, Mit schlotternden Knien und toten- blaß.	Jen ankaŭ for regal-plezur'. Rigide rigardis la reĝ' pro terur'.	Genu-tremante sur sia seĝ' kadavre pala jen sidis la reĝ'.
Die Knechtschar saß kalt durch- graut, Und saß gar still, gab keinen Laut.	La viroj sidis mutaj pro tim'. Horor' sentiĝis en ĉies anim'.	La korteganoj pro terur' Silente sidis, spiris nur.
Die Magier kamen, doch keiner ver- stand Zu deuten die Flammenschrift an der Wand.	Eĉ magoj ne sciis laŭ rita mezur' Klarigi la flamskribaĵon de l' mur'.	La magiistoj vokitaj de li Ne povis klarigi tion ĉi.
...

Belsazar ward aber in der selbigen
Nacht
Von seinen Knechten umgebracht.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas
HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17).

Arg-205-407 (2004-03-06 17:43:12)

En tiu ĉi nokt', de la servi-
staĉar'
Murdata estis Belŝacar'.

*Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 – †1856-
02-17) en Esperanton de
RICHARD SCHULZ (Rikardo
Ŝulco, *1906-07-12 – †1997-
09-26).*

Arg-205-409 (2013-02-26
15:10:47)

*Tiu traduko aperis en 1984
en la n-ro 61, 1984/7 de la
"Vestfaliaj Flugfolioj", kiun
Richard Schulz, kiu nomis sin
Rikardo Ŝulco, eldonis mem.
Li indikis kiel aŭtoron de
la germana-lingva originalo:
Henriko Hajno. Tiu estas
la germana poeto Heinrich
Heine. Pri Richard Schulz
vidu la vikipedian retejon
[http://de.wikipedia.
org/wiki/Richard_Schulz](http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz).*

Murdata estis Belŝacar'
Samnokte de sia servistar'.

*Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 – †1856-
02-17) en Esperanton de
MANFREDO RATISLAVO
(Manfred Retzlaff, Stettiner
Str. 16, D-59302 Oelde,
Germanio, *1938-11-04) en
1984-03-30.*

MR-109-2 / Arg-205-408
(2004-03-10 11:49:13)